

No one knows what the future of hybrids will be

BY ØIVIND HOLTERMANN

The days are numbered. It will not be for much longer that press photographers' still pictures belong naturally to the print media. Unlimited access to on-line journalism is pulling people away from newspapers and towards the Internet every day. Photojournalists – as most of them now refer to themselves – have embraced sound and video. Many see multimedia productions as the medium's future. Net surfers' patience and comfort will be determining factors.

The trend in photojournalism is towards combining stills, text, sound and video. And this is a logical development: the Internet has an enormous reach and is interactive. This means that the interval between “happened” and “published” is potentially extremely short and column space and sending time are available non-stop. News consumers around the world look on the Internet and advertising – most of the medias' raison d'être – follows in the slipstream. The fact that news on the Internet is only “a few clicks away” is being noticed with concern both in newspaper boardrooms and among newspaper deliverymen who, with sweaty brows, still rush out with printed newspapers to leave on the doormat. Photojournalists also have furrowed brows, because nobody knows for sure where photography in the media is going. “Screen” and “sofa” are important keywords.

Hybrids all the way

Press photography has traditionally done very well in Danish newspapers. With video and sound, the situation has changed. The American media in particular are on the cutting edge in the use of sound and video in photojournalism. “The Danish media have definitely not jumped onto the photo/sound and photo/video bandwagon. They are proceeding cautiously. Most of what is produced here in Denmark is either pure video clips, which are fast and easy to make, or ‘picture wheels’, consisting of a quick interview with somebody saying something – supplemented with photos”, according to Søren Pagter, formerly a press photographer and now the head of the Danish School of Media and Journalism's photography course. He points out that, apropos hybrids, it is important to differentiate between daily journalism and more extensive photojournalistic projects. More about this later.

The media are in a crisis situation – particularly the newspapers. *Jyllands-Posten*, *Politiken* and *Berlingske Tidende* are all now only a few thousand printed newspapers away from dropping to an historical amount of 100.000 copies – and on the way down. Worried decision-makers are focusing on hybrid journalism. “Economics drives the industry, and, in the USA, everyone in the business believes that video and multimedia are the hot thing right now. Every newspaper at every level is working with multimedia because they see it as the future and as something that they must have to compete,” is Loup Langton's assessment in answer to my question about the approach of both large and small American newspapers to the photo/sound and photo/video hybrids. He is the Director of the Visual Journalism programme at the University of Miami's School of Communication and regularly holds workshops in many European and South American countries.

The arrival of the hybrids

Until the middle of the last decade, photojournalists had, roughly speaking, “only” photographs and text to use in their daily work. But then two separate innovations appeared on the scene. In 2005, the software program Soundslides suddenly made it easier to combine selected photos with sound. And when Canon's digital camera, the EOS D5 Mark II, appeared on the market a few months later, the horizon was opened up for good. Photographers were able to shoot stills and video in HD quality and record sound. All with one camera. But more possibilities also mean more multitasking and hence the risk of ending up on the floor – instead of on the bull's-eye.

Jan Grarup, one of the world's most recognised photojournalists, also works with soundslides but, for now, not very

much with video. “I don't think I have found the right format to work in yet. When I'm out shooting, I find that I end up ‘betwixt and between’ with respect to how much I want to take still photos – which is what I do – and how much I want to film. I still haven't really solved the problem: of doing both in such a way that I think I have got the quality material I wanted. I have difficulty putting down my still camera and going out to film because I think that, by doing so, everything being equal, I miss out on what, top news coverage means to me.”

Apropos soundtracks, Grarup tells us that, in photojournalism circles, there has been discussion for years now about the role of music in multimedia productions. “Sometimes, I find that music is completely out of place in this type of production. For example, where Carmina Burana (a choral work from the 1930s, ed.) is simply smeared over the whole story, which otherwise consists of an eight-minute picture wheel ... And it just doesn't work! Music can be so strong and have such a prominent place in a project that people don't see the pictures. They just listen to the music.”

Most photojournalists attribute just as much importance to the role of sound in multimedia productions as that of the images that are the particular strength of video. A photo reportage with sound can contribute to and increase focus. “Real sound gives authenticity and a greater sense of space to the images you see. If, for example, in a coverage about an Indian shipyard, you record the close-up sound of pounding on metal or distant sounds in a huge hall, you can pull the viewer in and out of the story. In an image context, sound can move the viewer's focus to important details in a larger context. And then, when someone is talking, you, the viewer, get an impression of their personality ... The way they pronounce words, dwell on particular words, whether they have difficulty saying something, etc. You can create a stronger sense of character when you use voice as well,” explains Søren Pagter.

Grab a frame

When photojournalists use the phrase “grabbing a frame” they are referring to clipping still images out of a video sequence. American hardcore news photographers are particularly known for shooting in video first and then cutting still photos out of the video. In the world of photojournalism, there seems to be agreement with a sensational prophecy made back in 2007 by Dirck Halstead, the founder and chief editor of the magazine *The Digital Journalists*, and *Time Magazine*'s lead photographer for White House coverage for 25 years. “Online demands video. For this reason, we can comfortably say that in 10 years photojournalists will only be carrying video cameras...” In the article, “The Coming Earthquake in Photography”, he claimed that newspapers' websites would be what would get them through the media crisis. The photo department at the daily newspaper, *Politiken*, consists of eight photographers and three trainees, and their main work tool is the Mark

II's successor, the Canon EOS D1 Mark IV. Most of the people working in the department also use sound slides – and/or video/still productions, according to photo-department head Thomas Borberg. Do you clip photos out of the recordings? “As a point of departure, no. But it does happen that, in some situations – a bomb somewhere, a birth, an accident – video recording is all we have. So this, if it is journalistically justified, is used on pol.dk.” He points out that *Politiken* focuses first and foremost on high-quality photography in the printed newspaper. According to Borberg, *Politiken* is still on a learning curve. “What we are good at here is still photography. I will always say that it is our first priority. But we have to be able to do the rest, too.”

Photographer Jan Grarup is quick to react with respect to the extent to which a high-quality still image can be cut out of a video sequence. “No, I don't think you can. They are two completely different ways of working – it's like comparing apples and oranges. When you, as a still photographer, take photos, you are looking for a picture that can stand alone. A picture that sums up as much information as at all possible. When you film, you typically go out and work with the elements that make it active. For example, a panorama shot that consists of many images. You go from “a” to “b” and stop there. That's it. And so on, to the next clip. You can't do this with still photos. In still photography, you work – at least I do – much more intensely to get as much information into the picture as possible. It's quite common for me to wait 10 minutes for the right picture when I'm out on a shoot.”

Grabbing a frame from a video is nothing new. A perfect example is the iconic photo of the man stopping a tank in Tiananmen Square, cut out of a video recording. One of innumerable examples in the history of still photography.

Hybrids and newspapers

Until a year ago, Jan Grarup was *Politiken*'s top photographer when the consequences of war and catastrophes around the world had to be documented and brought to readers. After he left *Politiken*, he became one of the founders of the Noor Images photo bureau in Amsterdam. It provides photojournalism to, for example, *The New York Times* and *Time Magazine*. The full journalistic integration of sound and video in Danish media has not come very far, according to Grarup, referring to the daily Danish newspapers *Berlingske Tidende* and *Jyllands-Posten*. But *Politiken*? “That site is an embarrassment! *Politiken* has a good platform with its photographers but just doesn't use them. It's about priorities, which don't necessarily involve the photographers.” According to Grarup, the so-called “word men” have traditionally run Danish newspapers – “and, to a certain extent, it is ‘word men’, not ‘image men’, who are in control of the Internet media. The fact that you can enter a story with just three clicks, get an idea of what it's about and watch the rest – this is why people look at a news site.”

The daily newspaper *Politiken* is considered by many as the newspaper in Denmark that traditionally gives highest priority to press photos. Dozens of international prizes over the years, won by the paper's photographers, bear witness to this. But today, the paper's photo department, like many others, has a problem with the introduction of sound and video. Independently of Jan Grarup's point of view, photo head Thomas Borberg expresses considerable frustration with the fact that his department does not have full control over *pol.dk*'s presentation of multimedia stories. "Check out *Jyllands-Posten*'s independent photo site. The daily Danish newspaper *Information* has a photo blog that shows photos well. *Berlingske Tidende* was one of the first to put up soundslides and, with its "See more links" in the articles, one of the first to think of photojournalism on-line. Our photo sub-site, on the other hand, is totally ugly. My dream is to have a multimedia site on which things are given the space to live. Where we have a column with everything that can generate advertising – bear in mind that we are advertising financed, not click financed – and so have a site where people can access good stories. Right now, if the photographers do some really terrific photojournalism for the paper and then come back in and do something for the Internet, the result is passed onto the photo site, as it looks now". Thomas Borberg, who for many years was

himself a photojournalist with the paper before he became the department head, is not afraid of these new possibilities. "But, right now, I simply don't think that we are transferring the paper version's strength and qualities to the Internet. That's something I would like to change." Why isn't this happening? "Among other things, because it's not the photographers who hold the strings to the photo site ...". To put it mildly, he is not satisfied with seeing his photographers' efforts presented in a disjointed, irrelevant context. "I would like it to be differentiated, so that the coverage that took six months to put together doesn't drown in the midst of 'rabbits on water skis' and stuff of that ilk. The things we work hard on and that we are good at must have their own place. If you have a look at our photo site, the pictures you see today are gone in two days, you can't find them anymore, because the story about the 'world's most dangerous cars' has been put up instead. There's a lot of politics in this. Somebody has to buy it. We need to develop a programme for an independent photo site, one that is maintained. A new site costs a quarter of a million kroner. We have some of the country's best photographers, but you wouldn't always think so if you look on the Internet ...". DKK 250,000 ... that doesn't sound like so much, really. "It is here," says Thomas Borberg, in the *Politiken* canteen. He keeps eye contact. A glance up at the corner office is not necessary.

Hybrids on old and new screens

Søren Pagter is also on the lookout for the trends that will change our media habits. As long ago as 2002, the photo course at the School of Media and Journalism offered student photojournalists the chance to work with sound and video in the seventh semester. Today, projects with sound and video are compulsory as of the third semester of the four-year photo course. And the focus on hybrids is steadily increasing. Pagter has reservations about the new hybrid forms, however. "Right now, we are in a situation where we *can* make sound-, photo- and video productions. The challenge is the fact that we have hybrids that are not really in demand and that people are not used to. No natural reader need has arisen – it's as if these hybrids have come the other way round. And so we don't know whether they are something we should fight to accustom users to." Pagter points out that he is just as uncertain as everyone else as to where the development will actually take photojournalism. "The discussion in our sector is about whether the dailies, by means of multimedia productions in the typically light journalistic genres, are actually in the process of reinventing TV. But TV already exists, so we don't need to invent it all over again. If the dailies, magazines etc. want to make TV, well, there are extremely talented TV photographers out there. And they can even work alone. You don't need a still photographer, who first of all has to learn his craft." And his colleague on the other side of the Atlantic, Loup Langton, also senses some reservations in the media sector's

approach to this type of production. "It is my impression that many people in the media in the USA see this kind of production as time-consuming and too expensive to make – in the long run."

Søren Pagter thinks that the potential of the hybrid media will only be seriously made use of when TV and computers merge. "It may well be that we spend more time in front of the computer, but we don't do it for very long at a time. We look something up, check out a little YouTube clip, etc. We don't go into depth. This is what we still do in front of the TV or with the print media – or with what will become the print media of the future: iPads, etc. I think that the hybrids are best suited to creating atmosphere, to events that require only that you understand what's going on, how it looks, without too many facts or too much contextualising information. As soon as the story becomes too complex, other media are, for the time being, more appropriate because people don't spend that much time on the Internet and because there is a limit as to how much information the reader can absorb."

Google is operating on the assumption that TV and the Internet will become one within the not too distant future. Right now, newspapers, websites and radio- and TV channels are battling for the consumer's attention. The prospect that Net surfing will be done on TV in the future and thus with viewers sitting comfortably on their sofas may be what is required for disregarded photojournalistic hybrid productions to spread much further in the future. No one knows the result of the coming combination: sofa/TV/Internet/multimedia production. Google's crystal ball also predicts that, within five years, most of us will choose to go on-line with smartphones, iPads, etc – instead of by using desktop- and portable computers. *Politiken*'s Thomas Bolberg, like most people in the media, thinks that this will be a particularly exciting development. "I think we will be using iPads on the train, on the sofa, in the park. These devices have a kind of lightness to them that will result in new use patterns. The time to really get into news stories, with good size, resolution, and sound."

Superhybrids

Jan Grarup recommends that everybody join in. "If you know something about photojournalism, about multimedia productions, about the *Bombay Flying Club*, etc. you can, in almost no time, put together a folder with your favourite 15-20 sites, sites that are publishing new productions all the time and make this type of story worth spending your time on. But this is not something that Mr and Mrs Everybody will do on their own. They don't proactively look for something they don't even know exists." Grarup's comment about elementary awareness of photojournalists' hybrid stories is hardly groundless. Have you ever heard of the production company *Bombay Flying Club (BFC)*, for example, specialised in hybrid productions? I hadn't. And yet, *BFC* won honours at this year's Best of Photojournalism competition in

the USA for their hybrid documentaries produced with minimal equipment. Henrik Kastenskov, one of BFC's three photojournalists, criticises the lack of understanding of the hybrid genres in the paper-dominated news sector. "The challenge is to convince the media that photojournalism is not the same as print journalism. The editors still have old-fashioned mindsets", he said in a recent interview with the trade journal, *SNDS Magazine*.² BFC is sponsored by Canon and sells Web productions both large and small to customers such as *The New York Times*, the Red Cross and France5. Just back from a multimedia production shoot on the Maldives, Henrik Kastenskov describes the hybrid stories' particular need for constantly increasing tension. "Journalistic multimedia stories must be told in such a way that people do not click away. Our approach is the 'Hans and Gretel Method'. We spread a lot of breadcrumbs around for viewers to see, a cascade of cliff hangers, in effect saying, "Hang on, there's something here you're interested in and want to see". That's the principle. And so we work very actively and consciously with sound. If you close your eyes, your ears are more than something that get in the way of images."

How important a role will the spread of iPads and similar devices have for the newer photo journalistic forms of expression? "I think that they will be decisive. When the quantity of tablet computers à la iPad sold is so large that there is a market that cannot be ignored, the media will be obliged to reach them", he predicts. He continues: "To a large extent, it has to do with how people consume their news, their reading material. When you look at a computer, it is highly reminiscent of a workstation. We mustn't underestimate the relaxing moment enjoyed sitting and looking through a newspaper. Today's computers typically keep you at a desk, in what is called the 'lean forward' position. iPads and similar devices invite you, on the contrary, to 'lean backward', into a relaxing way of assimilating information. It would be very self-defeating of the media not to go in and activate sound and living images for iPads and other tablet computers."

When the iPad was launched in early 2010, media bosses around the world declared that they would make their journalism available there. *Time Magazine*, *The Financial Times*, *National Geographic* and *The Guardian* are among the media that have already set up their written and multimedia journalism for iPads. "I think that this will have enormous consequences for the media sector because it is a breakthrough for a new, attractive way of displaying newspapers. It's like making them come alive. This is very exciting and very promising", said Lisbeth Knudsen, a top manager at Berlingske Media, back in January to the trade journal *Journalisten*. Here in Denmark, only the magazine *Illustreret Videnskab* and *Berlingske Tidendes Business-* supplement, are (at the time of writing – ed.) set up for the iPad. "Of course we are considering the iPad, but it will not be today", says *Politiken*'s Thomas Borberg.

-
- 1 Dirck Halstead: "The Coming Earthquake in Photography," in *The Digital Journalist*, April 2007. (<http://digitaljournalist.org/issue0704/the-coming-earthquake-in-photography.html>).
 - 2 Jørgen Høg: "Narrativ Flash", in *SNDS Magazine* no. 2, 2010, Society for News Design Scandinavia, p. 14.

LINKS

- www.multimediashooter.com: provides a basic introduction to producing a hybrid story.
- www.storyplanet.com: has a platform for professionals and beginners, with everything needed to produce and publish hybrid productions.
- www.bombayfc.com, www.jbmfoto.com, www.mediastorm.com, inmotion.magnumphotos.com, www.noorimages.com, lens.blogs.nytimes.com, www.restrepothemovie.com and www.mercury-newsphoto.com: examples of sites with heavyweight class hybrid photojournalism.
- www.canon5dtips.com: one of the sites showing how much a hybrid camera can actually do.
- digitaljournalist.org: provides information about developments in digital photojournalism.
- video.tedxcopenhagen.dk: Bjarke Myrthu explains here why he believes that the Internet's interactivity has created a whole new narrative form.

Its own hybrid

When the well-known photo bureau Magnum decided that they, too, should offer their customers hybrid stories, they called in journalist Bjarke Myrthu. He had the skills needed to construct an independent sub-site for the new photojournalists, in hybrid story form. Working with two other students at the Danish School of Media and Journalism in 2001, he made one of the world's first multimedia productions, *The Enemy Within*. It describes, in an innovative, vital way, the fate of Russian soldiers during the war in Chechnya. A hybrid narrative that photojournalists still refer to.

Myrthu has now launched www.storyplanet.com, a site for people who want to "exchange, edit and publish intelligent stories". It is probably the Internet's most obvious place to start for photographers (and others) who want to tell their stories themselves by hybrid means. The site's basic version is free of charge. User-friendliness is a top priority. Professionals and amateurs can upload sound-, still- and/or video files to a virtual "work table", cut, edit and work with tempo, for example, so that their hybrid stories work effectively. Photojournalist Jan Garup called storyplanet.com "nothing less than state-of-the-art".

A browser window with a grey border and a search bar at the top. The main content area is white and contains the title of an article in large, black, serif capital letters.

INGEN KENDER HYBRID- ERNES FREMTID

AF ØIVIND HOLTERMANN

De dage er talte, hvor pressefotografens stillbillede selvfølgelig hørte hjemme i de trykte medier. Ubegrænset adgang til onlinejournalistik trækker dagligt folk fra avis til web, og fotojournalisterne – som de fleste kalder sig i dag – har taget lyd og video til sig. Mange ser multimedieproduktioner som mediernes vej frem. Netsurferes tålmodighed og komfort bliver afgørende.

Tendensen indenfor fotojournalistikken går i retning af at kombinere stills, tekst, lyd og video, og umiddelbart er denne udvikling logisk: Internettet har en enorm rækkevidde, og det er interaktivt. Hertil kommer, at intervallet mellem 'sket' og 'publiceret' potentielt er yderst kort, og spalteplass og sendetid tilgængelige nonstop. Alverdens nyhedsbrugere søger derind, og i slipstrømmen følger annoncørerne – de fleste mediers eksistensgrundlag. Det, at nyhederne på nettet kun er 'et par klik væk', mærkes med bekymring i såvel avisernes bestyrelseslokaler som hos avisbude der, med sved på panden, stadig iler ud med trykte aviser til dørmåtterne. Rynkede furer i panden har også fotojournalister, da ingen med sikkerhed ved, hvor fotografiet i medierne egentlig er på vej hen. Skærm og sofa er vigtige nøgleord.

Sin egen hybrid ▶

Da det velrenommerede billedbureau **Magnum** besluttede, at også de burde tilbyde deres kunder hybride fortællinger, hidkaldte de journalisten Bjarke Myrthu. Han havde kompetencerne til at konstruere et selvstændigt undersite til den nye fotojournalistiske, hybride fortælleform. Sammen med to studiekammerater på Journalisthøjskolen havde han i 2001 lavet en af verdens første multimedieproduktioner, **The Enemy Within**. Den beskrev, på nyskabende, vital vis, russiske soldaters skæbne under krigen i Tjetjenien; en hybridfortælling, som fotojournalister stadig refererer til.

Bjarke Myrthu har nu lanceret www.storyplanet.com, et site for dem, der vil "udveksle, redigere og publicere intelligente historier". Det er sandsynligvis internettets mest oplagte sted at starte for fotografer (og andre), der selv vil fortælle historier med hybride virkemidler. Sitets basisudgave er gratis. Brugeranvendelighed har højeste prioritet: Professionelle såvel som amatører kan her uploade lyd-, still- og/eller videofiler til et virtuelt 'arbejdsbord', klippe, redigere og arbejde med blandt andet tempi, så deres hybride fortællinger fungerer effektivt. Fotojournalisten Jan Grarup kalder [storyplanet.com](http://www.storyplanet.com) "intet mindre end state of the art".

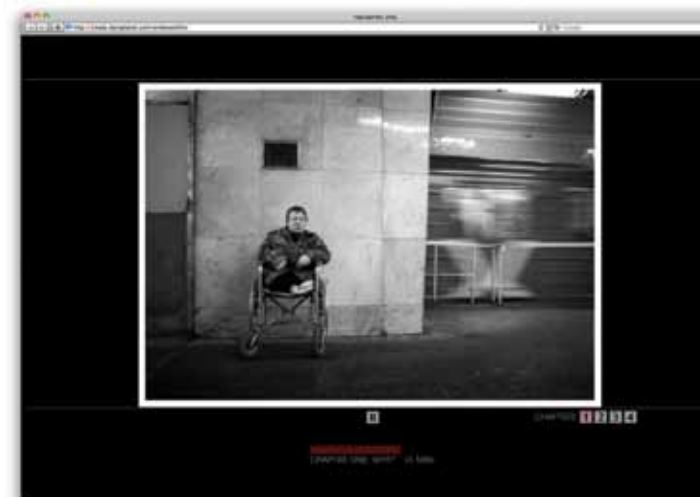
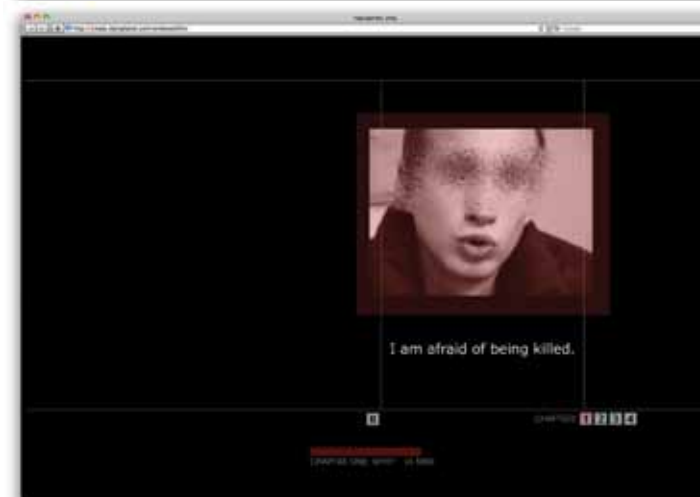
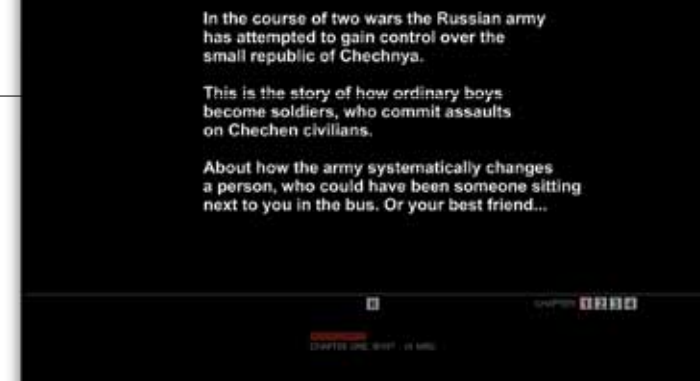
Hybrider alle vegne

Pressefotografiet har traditionelt haft gode kår i de danske aviser. Med video og lyd er det anderledes. Det er især de amerikanske medier, der er på forkant med at anvende lyd og video fotojournalistisk: "De danske medier har bestemt ikke kastet sig over hybrid-biden foto / lyd og foto / video. De går stille frem. Langt det meste af det, der bliver produceret på området herhjemme, er enten rene videoklip, som er hurtige og nemme at lave, eller 'billedhjul' bestående af et hurtigt interview med en eller anden, som siger noget – suppleret med fotografier," vurderer Søren Pagter, tidligere pressefotograf og nu leder af Danmarks Medie- og Journalisthøjskoles fotolinje. Han understreger, at det apropos hybrider er vigtigt at sondre mellem daglig journalistik og de mere omfattende fotojournalistiske projekter. Mere om sidstnævnte senere.

Medierne er i krise, især aviserne. Både Jyllands-Posten, Politiken og Berlingske Tidende er nu, hver især, få tusinde trykte aviser fra at runde historiske 100.000 eksemplarer – i sydlig retning. Bekymrede beslutningstagere fokuserer på hybrid journalistik: "Økonomi styrer mediebranchens udvikling, og i USA mener alle i branchen, at video og multimedier er sagen lige nu. Tendensen er stadigt ekspanderende, og alle typer aviser herovre ser det som fremtiden og som noget, de bør have for at kunne klare sig i konkurrencen," lyder Loup Langtons vurdering til mit spørgsmål om små såvel som store amerikanske avisers tilgang til hybriderne foto / lyd og foto / video. Han leder Miami Universitets afdeling for visuel journalistik og afholder jævnligt workshops i en lang række europæiske og sydamerikanske lande.

Hybridernes ankomst

Indtil midten af sidste årti havde fotojournalister groft sagt 'kun' fotografi og tekst til disposition i deres daglige arbejde. Men så poppede to af hinanden uafhængige nyskabelser op: Softwareprogrammet *Soundslides* fra 2005 gjorde det med ét langt enklere at kombinere udvalgte fotos med lyd. Og da Canons digitalkamera EOS D5 Mark II et par måneder senere dukkede op på markedet, blev der åbnet for, at fotografer kunne skyde stills og video i HD-kvalitet samt optage lyd. Alt sammen med ét kamera. Men flere muligheder har det med at involvere mere multitasking og dermed risici for at lande på gulvet – fremfor midt i skiven.

Johannes P. Bøggild,
Bjarke Myrthu,
Peter Hove Olesen
The Enemy Within, 2001
© 2001 Johannes P.
Bøggild, Bjarke Myrthu,
Peter Hove Olesen

Danske mediers fotojournalistiske integrering af lyd og video, er, ifølge Jan Grarup, ikke kommet særligt langt. På nuværende tidspunkt henviser han til Berlingske Tidende og Jyllands-Posten. Men Politiken? “Dét site er simpelthen pinligt!”

Også Jan Grarup, en af verdens mest anerkendte fotojournalister, arbejder med soundslides – men, foreløbig, ikke så meget med video: “Jeg synes ikke, jeg har fundet det rigtige format at arbejde i endnu. Når jeg er ude, oplever jeg, at jeg ‘kommer på mellemhånd’ i forhold til, hvorvidt jeg vil fotografere stillbilleder – som jo er det, jeg gør – eller filme. Jeg har ikke rigtig løst problematikken endnu – at gøre begge dele på en måde, så jeg synes, jeg får lavet det kvalitetsmateriale, jeg gerne vil. Jeg har svært ved at lægge mit stillkamera og gå ud og lave levende billeder, fordi jeg føler, jeg går glip af noget af dét, som alt andet lige fremstår som hovedreportagen for mig.” Apropos lydsiden fortæller Jan Grarup, at man i fotojournalistiske kredse i mange år har diskuteret musikkens rolle i forbindelse med multimedieproduktioner: “Nogle gange oplever jeg musik som helt forfejlet i den her type produktioner. For eksempel hvor der er smidt *Carmina Burana* (korværk fra 1930’erne, red.) henover hele historien, og så kører der ellers otte minutters billedhjul ... Dét spiller overhovedet ikke! Musikken kan være så stærk og få så markant en plads i projektet, at folk ikke ser billederne, men lytter til musik i stedet for.”

De fleste fotojournalister tillægger lydens rolle i multimedieproduktioner lige så stor betydning som de levende forløb, der er videoens særlige styrke. En fotoreportage med lyd kan blandt andet supplere og styre fokus: “Reallyd giver autenticitet og større fornemmelse for rum i de billeder, du ser: Hvis du for eksempel i en reportage om et indisk skibsværft optager hamren mod metal tæt på eller fjerne lyde i en stor hal, kan du tvinge seeren ind og ud i historien. Lyd kan i billedsammenhæng flytte folks fokus til vigtige detaljer i en større sammenhæng. Og så er der jo det, at når folk taler, så får du som seer et indtryk af deres personlighed: Deres måde at udtale ordene på, deres måde at dvæle på, hvis de har svært ved at sige noget og så videre. Du kan få en stærkere personlighed frem, når du har speak på,” forklarer Søren Pagter.

Grab a frame

At ‘frame grabbe’ kalder fotojournalisterne dét at klippe stillbilleder ud af videosekvenser. Især amerikanske hardcore nyhedsfotografer er kendt for først at skyde i video og bagefter klippe stillfotografier ud. I fotojournalistmiljøet lader der til at være enighed om en opsigtsvækkende profeti fremsagt tilbage i 2007 af magasinet *The Digital Journalists* stifter og chefredaktør og Time magazines førstefotograf i dækningen

af Det Hvide Hus igennem 25 år, Dirck Halstead: “Online kræver video. Derfor kan vi med ro i stemmen sige, at fotojournalister udelukkende vil bære videokameraer om ti års tid.” I artiklen “The Coming Earthquake in Photography” betegnede han avisers websites som det, der kan redde dem igennem mediekrisen.¹

Dagbladet *Politikens* fotoredaktion består af otte fotografer og tre praktikanter, og deres primære arbejdsredskab er Mark II’rens afløser, Canon EOS D1 Mark IV. Langt de fleste i redaktionen laver også soundslides- og/eller video/still-produktioner, oplyser fotochefen Thomas Borberg. Klippes der fotografier ud af videooptagelser? “Som udgangspunkt nej. Men det sker jo, at vi i nogle situationer – en bombe et eller andet sted, en fødsel, en ulykke – ikke har andet end en videooptagelse. Så bliver det, hvis det er journalistisk velbegrunder, bragt på pol.dk.” Han understreger, at *Politiken* først og fremmest satser på fotografi i høj kvalitet til den trykte avis. Ifølge fotochefen er *Politiken* stadig i øvefasen: “Det, vi er gode til herinde, det er stillfotografi. Jeg vil til enhver tid sige, at det er vores førsteprioritet. Men vi skal kunne det andet også.”

Fotografen Jan Grarups reaktion på, hvorvidt man egentlig kan klippe et stillbillede i høj fotojournalistisk kvalitet ud af en videosekvens, kommer prompte: “Nej, det mener jeg ikke, man kan. Det er to helt forskellige måder at arbejde på – som at sammenligne appelsiner og æbler: Når du som stillbillede-fotograf fotograferer, leder du jo efter et billede, der kan stå alene. Et billede, der opsummerer så mange oplysninger som overhovedet muligt. Når du filmer, så går du typisk ind og arbejder med de elementer, der gør det levende. For eksempel en panorering, der i sig selv bærer billedet. Du går fra a til b og stopper så dér. Slut. Og så videre til næste klip. Det kan du jo ikke gøre på stillbilleder. I stillfotografi arbejder du – jeg gør i hvert fald – meget mere intenst med at få så megen information ind i billedet som muligt. Jeg kan typisk godt vente i ti minutter på det rigtige billede, der hvor jeg er.”

Dét at grabbe et stillfoto ud fra en video er dog langt fra nyt: Eksempelvis er det ikoniske foto af den kinesiske mand, der stopper en kampvogn på Den Himmelske Freds Plads, snuppet fra en videooptagelse. Ét blandt talrige eksempler i stillfotografiets historie.

Hybrider og aviser

Jan Grarup var indtil for et års tid siden *Politikens* førstefotograf, når konsekvensen af krige og katastrofer rundt om i verden skulle dokumenteres og bringes til læserne. Siden var han med til at stifte billedbureauet *Noor Images* i Amsterdam, der blandt andet leverer fotojournalistik til *New York Times* og *Time Magazine*. Danske mediers fotojournalistiske integrering af lyd og video, er, ifølge Jan Grarup, ikke kommet særligt langt. På nuværende tidspunkt henviser han til *Berlingske Tidende* og *Jyllands-Posten*. Men *Politiken*? “Dét site er simpelthen pinligt! *Politiken* har en god platform med deres fotografer, men de bruger den slet ikke. Det handler om prioriteringer, som ikke nødvendigvis ligger hos fotograferne.” Ifølge Jan Grarup har såkaldte ordmennesker traditionelt styret de danske aviser – “og til en vis grad er det stadig ordmennesker, ikke billedmennesker, der styrer internetmedierne. Dét, at man i løbet af tre klik er inde i en historie, får et indblik, og det kører – det er også dét, der gør, at folk bliver på et nyhedssite.”

Jan Grarup
Haiti, 12 jan, 2010
© 2010 Jan Grarup

Dagbladet *Politiken* opfattes af mange som den avis i Danmark, der traditionelt prioriterer pressefotografiet højest. Stakkevis af internationale priser gennem årene, vundet af husets fotografer, bevidner dette. Men i dag står ikke mindst denne avis' fotoredaktion med et problem i forbindelse med inddragelse af lyd og video. Uafhængigt af Jan Grarup giver fotochef Thomas Borberg udtryk for en ret omfattende frustration over, at hans redaktion ikke har fuld kontrol over pol.dk's præsentation af multimediale historier: "Tjek JP's selvstændige fotosite, *Information* har fået 'fotobloggen', der viser fotos på en god måde. *Berlingske* var en af de første til at lægge soundslides på, og med aktive 'se mere-links' i artiklerne, til også at tænke fotojournalistik indover, online. Vores foto-underside bliver derimod præsenteret sindssygt grimt. Min drøm er at lave et multimediesite, hvor tingene kan få lov til at leve. Hvor vi har en spalte med alt det, som kan generere annoncer – husk at vi er annonce-, ikke klik-finansierede – og så få etableret et site, hvor folk kan få de gode fortællinger. Lige nu er det sådan, at hvis fotograferne laver noget super fedt fotojournalistik til papiret og så kommer hjem og derefter laver noget til nettet, så bliver resultatet kastet ind i det der ... ind på fotositet, som det ser ud nu." Thomas Borberg, gennem en årrække fotojournalist samme sted, før han blev chef, er ikke bange for de nye muligheder. "Men lige nu synes jeg simpelthen ikke, vi overfører papirudgavens styrke og kvaliteter til nettet. Dét vil jeg gerne lave om på." Hvorfor sker det ikke i dag? "Blandt andet fordi det ikke er fotograferne, der har snor i fotositet ..." Han er mildt sagt utilfreds med at se sine fotografers anstrengelser præsenteret i usammenhængende rammer: "Jeg vil gerne have det differentieret, så den reportage, det har taget seks måneder at lave, ikke drukner mellem 'kaniner på vandski' og alt muligt andet. Det, der er brugt kræfter på, og som vi er gode til, det skal have sit eget liv: Hvis du går ind på vores fotosite, så er det hele væk efter to dage – du kan ikke finde det mere, fordi der så er kommet en historie om 'verdens farligste biler'. Der er meget politik i det: Der er nogle, der skal købe det. Vi skal have udviklet et program til sådan et selvstændigt fotosite, og der er nogle, der skal servicere det. Et nyt site koster en kvart million kroner. Vi har nogle af landets bedste fotografer, men det er ikke altid, man kan se det på nettet ..." 250.000 kroner, det lyder ikke af så meget endda? "Det er det inde hos os", siger Thomas Borberg i *Politikens* kantine. Han holder øjenkontakten. Et blik op mod hjørnekontoret er unødvendigt.

Hybrider på gamle og nye skærme

Også Søren Pagter spejder løbende efter de tendenser, der vil ændre vores medievaner. Hans fotolinje på Journalisthøjskolen tilbød tilbage i 2002 de studerende fotojournalister mulighed for at arbejde med lyd og video i 7. semester. I dag er projekter med lyd og video obligatoriske – allerede fra tredje semester på den fireårige fotouddannelse. Og undervisningens fokus på hybrider er stadigt stigende. Søren Pagter er dog forbeholden over for de nye blandingsformer: "Lige nu er vi i en situation, hvor vi KAN lave lyd, billede og video-produktioner. Udfordringen er, at vi rent faktisk står med hybrider, der kan noget, som hverken er blevet efterspurgt, eller som folk er vant til. De er ikke opstået af et naturligt læserbehov – de er ligesom kommet den anden vej rundt. Derfor ved vi ikke, om det er noget, vi bør kæmpe for at vænne brugerne til." Søren Pagter understreger, at han er lige så meget på gyngende grund som alle andre med

Jeg vil gerne have det differentieret, så den reportage, det har taget seks måneder at lave, ikke drukner mellem 'kaniner på vandski' og alt muligt andet. Det, der er brugt kræfter på, og som vi er gode til, det skal have sit eget liv: Hvis du går ind på vores fotosite, så er det hele væk efter to dage – du kan ikke finde det mere, fordi der så er kommet en historie om 'verdens farligste biler'. Der er meget politik i det: Der er nogle, der skal købe det. Vi skal have udviklet et program til sådan et selvstændigt fotosite, og der er nogle, der skal servicere det. Et nyt site koster en kvart million kroner. Vi har nogle af landets bedste fotografer, men det er ikke altid, man kan se det på nettet ...

hensyn til, hvor udviklingen egentlig vil føre fotojournalistikken hen. "Diskussionen i vores branche går blandt andet på, om dagbladene gennem multimedieproduktioner i de typisk lette journalistiske genrer er i gang med at genopfinde tv. Men dét medie er jo opfundet, det behøver vi ikke at gøre en gang til. Hvis dagbladene, magasinerne og så videre vil lave tv, så findes der fantastisk dygtige tv-fotografer, der i øvrigt også kan arbejde alene. Man behøver ikke en stillfotograf, som først skal i gang med at lære det." Også hans kollega på den anden side af Atlanten, Loup Langton, fornemmer en vis tilbageholdenhed i mediebranchens tilgang til denne type produktioner: "Det er mit indtryk, at flere i mediebranchen i USA oplever disse typer produktioner som tidskrævende, for dyre at lave – på langt sigt."

Søren Pagter tror først, hybridmediernes potentiale for alvor kan udnyttes, når folks tv og computere smelter sammen. "Det kan godt være, vi bruger meget tid foran computeren, men vi bruger ikke lang tid ad gangen – vi søger efter ting, ser små youtube-klip og så videre. Vi fordyber os ikke. Det gør vi stadig foran tv'et eller i det trykte medie, eller dét, der vil blive det trykte medie fremover, iPads og lignende. Jeg synes, hybriderne egner sig bedst til det stemningsskabende – til begivenheder, hvor man bare skal forstå, hvordan der ser ud, eller hvad der er sket, uden for mange fakta og for meget kontekstualiserende information. Så snart historien bliver for kompleks, er det for nuværende andre medier, der egner sig bedst, fordi du på nettet bruger begrænset tid, og fordi det er begrænset, hvor meget læseren kan absorbere af informationer."

Også virksomheden Google opererer med, at tv og internet inden for en overkommelig fremtid vil smelte fuldstændig sammen. Aktuelt set befinder aviser, websites, radio- og tv-kanaler sig i én stor krig om brugernes opmærksomhed. Perspektivet, at netsurfing fremover vil foregå via tv'et og dermed implicere beskuere siddende i komfortable sofaer, kan blive netop dét, der skal til, for at oversete fotojournalistiske hybrid-produktioner fremover vil nå langt bredere ud. Ingen kender resultatet af den muligvis snart forekommende kombination: Sofa-tv-internet-mul-

Hvis du kender til fotojournalistik, til multimedieproduktioner, til Bombay Flying Club og så videre, kan du i løbet af meget kort tid lave en favoritmappe med 15–20 sites, der hele tiden udgiver nye produktioner, som gør denne type historier værd at bruge tid på. Men det er ikke noget, hr. og fru Danmark gør af sig selv. De går ikke ind proaktivt og leder efter noget, de ikke ved eksisterer.

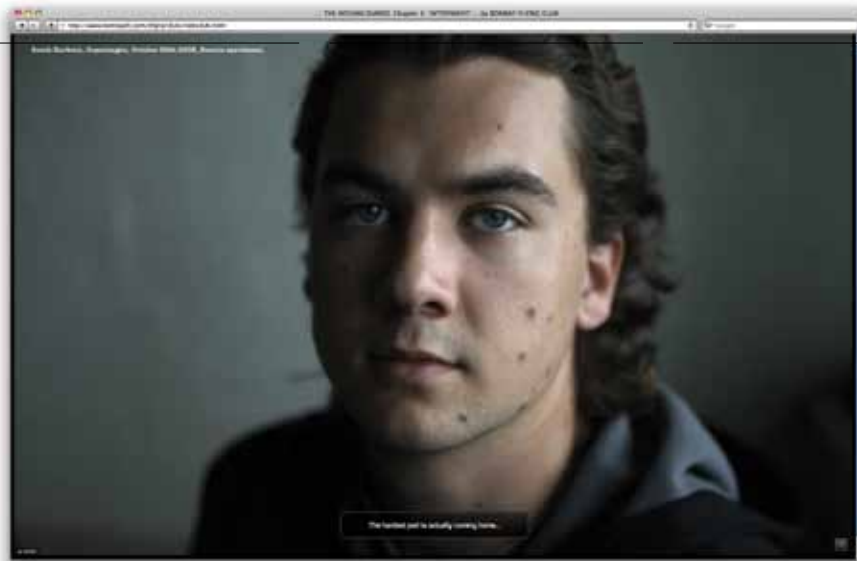
timedieproduktion ... Googles krystalkugle forudser derudover, at de fleste af os, inden fem år, vil vælge at gå online via smartphones, iPads og lignende – fremfor via skrivebordscomputere og 'bærbare' skrumler. Politikens Thomas Borberg følger, som de fleste andre i mediebranchen, særdeles spændt udviklingen: "Jeg tror, vi kommer til at bruge iPad'en i toget, i sofaen, i parken. Den har en lethed over sig, som muliggør et nyt forbrugsmønster: Tid til fordybelse i nye fortællinger – i en god størrelse med ordentlig opløsning og god lyd."

Superhybrider

Jan Grarup anbefaler alle at komme ud over isen: "Hvis du kender til fotojournalistik, til multimedieproduktioner, til *Bombay Flying Club* og så videre, kan du i løbet af meget kort tid lave en favoritmappe med 15–20 sites, der hele tiden udgiver nye produktioner, som gør denne type historier værd at bruge tid på. Men det er ikke noget, hr. og fru Danmark gør af sig selv. De går ikke ind proaktivt og leder efter noget, de ikke ved eksisterer." Jan Grarups efterlysning af et elementært kendskab til netop fotojournalisters hybride fortællinger er næppe uden belæg: Kender du for eksempel produktionsselskabet *Bombay Flying Club* (BFC), specialiseret i hybride produktioner? Undertegnede gjorde ikke før nu ... BFC har vundet priser hos Danmarks såvel som USA's pressefoto-grafforbund samt høstet hæder ved dette års *The Best of Photojournalism*-konkurrence i USA for deres hybrid-dokumentarer produceret med minimalt udstyr. Også Henrik Kastenskov, den ene af BFC's tre fotojournalister, langer ud efter den manglende sans for hybridgenrerne i den papirdominerede nyhedsbranche: "Udfordringen er at overbevise medierne om, at onlinejournalistik er anderledes end printjournalistik. Redaktørerne tænker gammeldags," fortalte han i et nyligt interview til fagtidsskriftet *Society for News Design Scandinavia*.² BFC er sponsoreret af Canon og sælger både mindre og særdeles omfattende web-produktioner til kunder som *New York Times*, *Røde Kors* og *France 5*. Just returneret fra en multimedieproduktion i Maldiverne, uddyber Henrik Kastenskov de hybride fortællingers særlige behov for en konstant stigende spændingskurve: "Journalistiske multimedie-historier skal fortælles på en måde, så folk ikke klikker væk. Vores tilgang er 'Hans og Grete'-metoden: Vi lægger en masse brødkrummer ud, som hele tiden er synlige for beskueren – en kaskade af 'cliffhangere': 'Bliv hængende,

Bombay Flying Club
Afghan Diaries, 2008
Fotografi, produktion
og instruktion:
Henrik Kastenskov
© 2008 Bombay
Flying Club

der er også noget dér, som du er interesseret i og vil se' – det er princippet i det. Og så arbejder vi blandt andet meget aktivt og bevidst med lyd. Hvis du lukker dine øjne, er ørerne mere end noget andet billedegenererende.”

Hvor vigtig en rolle spiller iPads og lignende apparaters udbredelse for denne nyere fotojournalistiske udtryksform? “Jeg tror, de bliver helt afgørende. Når antallet af solgte tablet-computere à la iPads bliver så stort, at der er et marked, man ikke kan ignorere, bliver blandt andre medierne nødt til at kunne nå derud,” forudsiger han og fortsætter: “Det handler i høj grad om, hvordan man konsumerer sine nyheder, sit læsestof. Når du ser på en computer, minder det i høj grad om en arbejdssituation. Man skal ikke underkende det afslappende element, det er at sidde og bladere i en avis. Computere af i dag binder dig typisk til et bord, til det, der kaldes ‘lean forward’. iPads og lignende appellerer derimod i høj grad til ‘lean backward’, til en afslappende måde at indoptage information på. Det vil være at skyde sig selv i foden – i en grad så man næsten ikke fatter det – hvis medierne ikke går ind og aktiverer lyd og levende billeder til iPads og andre tablet-computere.”

Da iPad'en blev lanceret i begyndelsen af 2010, fulgte alverdens mediechefer op med klare tilkendegivelser om at ville gøre deres journalistik tilgængelig dér. *Time Magazine*, *Financial Times*, *National Geographic* og *The Guardian* er blandt de medier, der allerede har tilrettelagt både deres skrevne og flermediale journalistik til iPads. “Jeg tror, det får rigtig stor betydning for mediebranchen, fordi det er et gennembrud for en ny, attraktiv måde at vise aviser på. Det er som at gøre avispapiret levende. Det er meget spændende og tegner meget lovende,” udtalte eksempelvis Lisbeth Knudsen, koncernchef i Berlingske Media, tilbage i januar måned til fagbladet *Journalisten*. Herhjemme er det udelukkende magasinet *Illustreret Videnskab* samt *Berlingske Tidendes Business-tillæg*, der (i skrivende stund, red.) er klar til iPad. “Vi overvejer selvfølgelig iPad – men det er ikke i dag,” oplyser Politikens Thomas Borberg.

- 1 Dirck Halstead: “The Coming Earthquake in Photography”, i *The Digital Journalist*, april 2007 (<http://digitaljournalist.org/issue0704/the-coming-earthquake-in-photography.html>).
- 2 Jørgen Høg: “Narrativ Flash”, i *SNDS Magazine* nr. 2, 2010, Society for News Design Scandinavia, s. 14.

Links

- På www.multimediashooter.com finder du grundlæggende introduktion til, hvordan du producerer en hybrid fortælling.
- På www.storyplanet.com finder du en platform for professionelle såvel som begyndere, med alt, hvad der skal til for at kunne producere og udgive hybride produktioner.
- På eksempelvis www.bombayfc.com, www.jbmfoto.com, www.mediastorm.com, inmotion.magnumphotos.com, www.noorimages.com, lens.blogs.nytimes.com, www.restreptomovie.co og www.mercurynewsphoto.com finder du hybrid fotojournalistik i svær vægtsklassen.
- På blandt andet www.canon5dtips.com kan du danne dig et indtryk af, hvor meget et hybrid-kamera faktisk kan.
- På digitaljournalist.org kan du holde dig informeret om udviklingen indenfor digital fotojournalistik.
- På video.tedx copenhagen.dk kan du høre Bjarke Myrthu berette, hvorfor han mener, internettets interaktivitet har skabt et helt nyt narrativ.